

Nyitra-völgyi Lap

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.

Néptanítóknak feleáron.

SZERKESZTŐ:

SZALAY PÁL.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MALLÁSZ ANTAL.

FŐMUNKATÁRS:

BREIT JÁNOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

NAGY-TAPOLCSÁNY Fötér (Platzko-féle ház)
hova a lapot illető minden közlemények küldendők.

Előfizetési és hirdetési díjakat a kiadóhivatal veszi fel.

— Egyes szám ára 20 fillér. —

Ingyenes jogsegély.

Az újabb kor humanisztikus iránya sokat foglalkozik az u. n. kis emberek minden bajával. Voltaképen ez a törekvés az emberi jogegyenlőség követelménye. Kis ember, szegény ember. A szegénység pedig nem zárja ki azt, hogy a mostoha életrend és viszonyok közt élő ember ne legyen legalább is ép oly derék, jellemes és hasznos tagja a társadalomnak, mint a milliókkal rendelkező bankár, vagy a dús jövedelemmel ellátott, uralkodókkal társalgó nagykövet, sőt azt sem zárja ki, hogy a „kis ember“ ne legyen lángész, a ki hatalmas tehetségével nagy szolgálato- kat tudna tenni az emberiség közös ügyé- nek, a haladásnak és a tökéletesedésnek, a mely felé örökös utban van és feltar- tozhatatlanul megyen a mindenség va- lamennyi paránya. Hová? Ki tudná ezt megmondani?

Nos tehát mivel mindinkább tért hó- dit a világon a jogegyenlőség szent és magasztos eszméje, és mivel a kisipar- sok óriási életosztálya már csak történeti hagyományánál fogva is helyet kér ma- gának az eszme megvalósításában, nem érdektelen annak a fejtegetése, hogy a polgároknak az állam beavatkozására szo- ruló jogviszonyai berendezésénél jelenleg

mennyiben uralkodik a jogegyenlőség s mi volna a teendő arra nézve, hogy az e téren uralkodó visszasságok eltűnjenek, vagy kevesbedjenek.

Sajnosan ismeretes dolog, hogy az életviszonyok mai mozgalmas és fejlődő állapotában a törvények, rendeletek és egyéb szabályok oly számosak és bonyo- lultak, hogy azokban a szakember is ne- hezen igazodik el. Épen azért megbecsül- hetetlen a hivatalos egyének abbéli szol- gálatá, a melyet ezek a közönség, a felek érdekeinek megvédésében a hatóságok előtt gyakorolnak. Mert nincs az a bírói függetlenség és pártatlanság, a mely mind- akét fél érdekét egyaránt megóvná, külö- nösen a jogviták folyamán s így rendesen a járatlanabb, a kevésbé közlékeny termé- szetű, legtöbbször tehát a gyengébb fél huzza a rövidebbet.

A jogegyenlőség szempontjából szük- séges tehát, hogy a szakszerű jogvédelem minden ügyre, minden egyénre egyaránt kiterjesszessék.

Ennek lehetőségét elvben ugyan min- den jogállam — hazánk törvényhozása is — elismeri, de gyakorlatban alkalmaz- zását a jogügyek nagy csoportjára, éppen a legkisebb ügyekre, és a jogkereső egyé- nek jelentékeny részére, éppen a legsze- gényebbekre nézve megnehezíti, sőt leg-

többször lehetlenné teszi a szakszerű jogvédelem drágasága.

Hogy tehát maga az elv ne legyen pusztá szó, a melyet rutul kikaczag az élet, a szakszerű jogvédelmet mindenkire s minden ügyre nézve hozzáférhetővé kell tenni.

A ki tudja azt, hogy a szegény em- bernek néha pár garasnyi követelése reá nézve épp oly fontos, mint a gazdagok százakra vagy ezrekre menő peres vagyona, a ki tapasztalta, mennyi hercze-hur- czával, költséggel, idővesztéssel jár a mun- kaidejét mulasztó embernél a perlekedés, az belátja nézetünk megczáfolhatatlan helyességét.

A szegényvédők rendszere, melyet törvényünk elfogadott, nem elégíthet ki minket, mert egyrészt nagyon sok és megalázó formassággal jár, másrészt pedig csak a teljesen vagyontalanokra terjed ki, már pedig a kisiparosok nagy többsége keresetéből tisztességesen meg akar élni s egyesült erővel arra törekszik, hogy kivét- el nélkül minden egyes tagja az iparos osztálynak tisztességesen megéljen, tehát a legtöbbször nem juthat hozzá a sze- génységi bizonyítványhoz, amelylyel in- gyen ügyvédet kap, de ilyen áron nem is kér belőle.

Aztán meg ha már ráfanyalodik is

A „Nyitra-völgyi Lap“ eredeti tárczája.

Te küldtél engemet.

Te küldtél engemet
Földi vándorlásra,
Sok nehéz küzdésre,
Megpróbáltatásra.
Vivódom, verődöm.
Te akarod. Jól van.
Hiszek igazadban,
Megnyugszom valódban.

Te tudod, én Uram,
Mi célod szivemmel,
Az engem ostromló
Sötét keservekkel;
Gyászba borítottál,
Örööm eltépted,
Zsákmányul engedted
Tenger szenvedésnek.

Vádlóimmá tetted,
Kik barátim voltak;
Virágos kertemet
Pusztává taroltad.

Egyedül hagytál a
Rüdeg éjszakában,
Hogy magam előttem
A porig alázsam.

Itt állok zuzottan,
Vihartól tördelten.
Bűnbánat könnyei
Égnek a lelkemben.
Köröttem a világ
Sötét, mint az átok,
Csak a Te szent neved
Marad benne áldott!

Endrödy Sándor.

Hisz gyermekek.

Amikor én ölembe vehetek
Egy-egy mosolygó, kedves gyermeket,
Eltjátszogatok vele boldogan
S én is gyermeknek érzem magam.

Boldog világ az, melyben élnek ők!
A lét árnya nem vont rá szemfedőt;
Az élet száz meg száz örvényeit
Nem látják még és el sem képzelik.

A mennyből nemrég szállottak alá,
Lelküket a föld el nem ronthatá.
S tán gondolatban most is, úgy lehet,
Ott vannak még a csillagok felett.

Még valóságos égi angyalok,
Az ártatlanság szemükben ragyog:
Édes kis ajkuk mikor hangot ad,
Sohase mond mást, mint az igazat.

Az álnokságot dehogy ismerik,
Mocsoktól, büntől tiszta mindenik...
Én Istenem, miért is engeded
Hogy a gyermekek — nagyra nőjjenek! ?

László Andor.

Foghuzás fájdalom nélkül.

— Irta: B. J. —

Huztak már önöknek fájdalom nélkül fogat?

Micsoda? Nem?

Hm! Akkor önök nagyon el vannak maradva.

Nekem már huztak. Igaz, hogy nem a fájós fogamat huzták ki, az is igaz, hogy nem ment egészen fájdalom nélkül — de huztak

erre a keserves utra, cseberből vederbe esett, mert idejét a bíróságok helyett a községi elöljáróságnál kell elvesztegetnie, a hol jól össze is szidják, hogy — mondjuk — husz különféle egy-két koronás követelése miatt husz hivatalos bizonyítványt kell kiállítaniok.

Ez a módja a szakszerű jogsegélynek tehát nem felel meg a jogegyenlőség követelményeinek. Czélszerűbb volna az ingyenes jogvédelem szervezete állami alapon, úgy hogy azt bárki igénybe vehesse. — Természetes, hogy ezzel az intézménnyel a szabad ügyvédség egyszerre halálos dőfést kapna s az állami mindenhatóság óriási lépést tenne előre. Haladás volna ez vagy visszaesés? Feleljen rá bárki, aki igazán tiszteli és szereti a szabadságot!

Másik módja az ingyenes jogvédelem rendezésének a társulás vagy szövetkezés.

Nem akarom itt bővebben fejtegetni, hisz önök mindnyájan szívükből átérzik a társulás megbecsülhetetlen előnyeit és czélszerűségét.

És ha alkalmas a társulás az élet majdnem minden viszonyában, ha páratlan sikerekre vezet a gazdasági élet minden terén, miért volna rossz és hátrányos gazdasági munkánk eredményének vagyoununknak és jövedelmünknek megóvásában, biztosításában, megvédésben. Hisz gyümölcsöknek biztos tető alá hozatala, munkánk gyümölcsének zavartalan élvezése is munka a szó legnemesebb értelmében.

Kidölt nagyok.

(Cz. K) A tavasz enyhe fuvallata, halált hozó miazmákkal telve oszlatja a télhagyta hideget. Éled az élet és kint reménykedve várják a tavasz ébredését, kik a megélhetés szemüvegén keresztül nézik az első langy napsugarat, a fakadó rügyeket: az anyaföld munkásai örömmel üdvözlik a természet kibontakozását.

A Gondviselésben ilyenkor nem a nagy mindenség életrekeltőjét, hanem a szegénynek, a küzködőnek kenyér adóját látja a vidék embere. Hcl a gyárkémé-

nyek fojtó füstjét kell áttörni az erőtlen napsugárnak, hol a tavasz csicsergő szavu hirdetőinek énekét elnyomja a műhelyek zaja, a társzekerek robaja, a fővárosban késik a tavasz . . . késik, de szomoruan korán jön ahhoz, hogy szokásos pusztítását végre vigye az emberelekedben. Mintha ellenértéket kívánna azokért az örömkért, mit jöttével a vidéknek szerzett. Mintha mérgét akarná kifőltetni azért, hogy a lármás élviteli nagyváros fásult lelkei nem akarják észrevenni megérkezését.

Az idén is, miként az elmúlt esztendőben, megkezdte az áldozatok szedését. Fájdalommal látjuk, hogy ezuttal közéletünk ama tényezőit szemelte ki, kik beláthatatlan időig betölthetetlen űrt hagynak maguk után. Régi, kipróbált munkásai a társadalomnak tűnnek le egymás után, csupán alkotásaikban maradván fenn nevük. Kezdetben ezek emlékeztetnek az elhunyt nagyokra, később már csak az alkotást látjuk, mert az ember rohan az idővel s a követelő élők feledésbe szorítják a néma elköltözötteket. Az emlékeztet, részvétet is aktaszerűleg intézik manapság és egy-egy duplán elkönyvelt babérkoszoru a halottak ünnepén, képviseli a sokat hangoztatott hazafiúi kegyeletet.

Szegény Horánszky, rövidesen követte egykori legnagyobb ellenségét, később fegyverbarátját, „a Mikszáth Kálmán elkeresztelte öreg generálist.“ Évtizedek kitaró, nagynevű munkásai, kiket nem a cím, rang emelt ki a mindennapi szűrkéségből, hanem a működés terét követelő hatalmas tehetség. Mindkettőjük előtt a szűz tiszta liberalizmus eszméje lebegett s ez vezette őket tetteikben, működésükben. A mester és tanítvány találkoztak eddig már ott, ahol megszűnik a mester és tanítvány közötti különbség, hol nincs elv, nincs ellentét, hol az örök szeplőtelen szeretet egyesíti a lelkeket.

A nyugalom hazájába költözött a munka embere, ki nem ért rá pihenni a földön egy emberöltő alatt. Isten, jobbához engedte a jó hívőt, kire az ő házában lehelt a leselkedő halál.

Mit itt lenn nem talált meg, lelje fel azt odafenn a hivatás derék áldozata.

A fájdalom nélküliség valószínűleg abban kulminált, hogy — az ismert adoma szavaival élve — a foghuzás nem fájt az — orvosnak.

Hogy kokainnal, kloroformmal, kéjgázzal, vagy pláne „magyar narkózással“ történte az érzéstelenítés, arról most nem szólok, de mellesleg is az.

Szeretném, ha olyan ragyogó tollam volna, hogy a fogfájás borzalmait úgy lesthethetném le, amiként átérztem én. — De, mégsem szeretném! hiszen akkor fájdalmat okoznék önöknek, ami pedig nem célom. Akkor önök is felkapaszkodtak volna — mint én — a mezotéri retormátus templom 20 méter magas tűzfalán tövig levágott husz körmükkel.

Talán fölösleges is mondanom, hogy a fogfájás par excellence férfitbetegség. A hölgyek köztudomásúlag sohasem huzatnak fogat. Már én legalább úgy tudom, hogy másként nem volna módjukban megtartani ragyogó fogSORAikat hiánytalanul az emberi kor legvégső határáig — — Vagy datur egy tertium is? Pszt, ne legyünk intiskrétek — — —

De térjünk az én fogfájásomra.

Először az egyik fogamba állott bele a fájás, ez a fogam a fájást fenntartással közölte a szomszédjával és együtt versenyezve fájta.

dologra határozta el magam. Kirántatom őket! — gondolám.

Elmentem a fogorvoshoz. A nevét nem mondom meg, minek blamálgam őt? Ártanék neki, mert önök bizonyosan nem mennének el soha többé hozzá. Nevezzük őt röviden dr. Kéjgáz Áram-nak.

Dr. Kéjgáz Áram kifogástalan fogorvos hírében állt. Kifogástalansága csak az én fogamnál vált kifogásossá. Egyszerűen azért, mert kifogta. Mért tartották kifogástalannak, nem tudom. Sok kombináció keringett róla. Némelyek úgy magyarázták, hogy a foghuzásban rajta senki ki nem fogott, mások meg úgy tartották, hogy az ő u. n. fájdalom nélkül való foghuzásai kifogástalanul fájtak. Nem folytatom hisz ez kifoghatatlan téma.

A fentjelzett szép napon az én két fogam különösen összebeszél. Előbb az egyik kezdte rá, majd — hogy fizikai hasonlattal éljek, mint ennek harmadfokú mellékzöngéje, — a másik is. Az egész mennyei gyülekezeten végig sétáltatott már kinskálán boronáló fantáziám, mignem dühödten ütök homlokomra.

Hiszen ez maga a tizedik hatványra emelt örület! —

Nosza gyerünk dr. Kéjgázhoz.

Ez a szöveg a következő

HIREK.

Közigazgatási értekezlet. Tóth Lajos főszolgabíró elnöklété alatt f. hó 19-én délután tartott meg az értekezlet, mely városunknak köztisztasági, szépészeti, közegészségügyi és közrendészeti kérdéseivel van hivatva behatóan foglalkozni. Letárgyaltatott folytatólagosan Tóth Lajos reformtervezetének három újabb pontja, nevezetesen: a körcsatorna létesítésének kérdése, az utcázás rendezése és a személerakodó helyek szigorú kijelölése. A jelenlegi csatorna, mely a vásártér közepén megy keresztül, valóságos kloakája a városnak, s így az értekezleten résztvevők eléggé megokolták és szükségesnek tartják egy rendes kulturmérnökség műszaki leírása szerint körvonalozott csatorna létesítését s mely-ugyan csak a kulturmérnökség műszaki leírásában — nyílt legyen s a vásártér közepéről annak szélére helyeztesék. Elnöklő főszolgabíró hangsúlyozza, hogy az elöljáróság fontos tisztének tartsa majdán ezen új csatornának szigorú ellenőrzését, hogy abba semmiféle levegőt rontó és büzt terjesztő anyag ne kerüljön. Az elöljáróság továbbá szigorúan felügyeljen arra, hogy a középületok helyei, korcsmák udvarai és egyéb helyiségek időközönként pontosan fertőtlenítsenek. Az utcázásról vonatkozólag Tóth Lajos főszolgabíró azt javasolja, hogy lehetőleg esőben, vagy eső után történjék az az utcázásprék erre az alkalomra láttasanak el esőköpenyekkel. Szárazság idejében pedig a tereket és utcákat fel kell öntözteni. Kropácsy Jenő az utcák öntözésére vonatkozólag indítványozza, hogy az elöljáróság oly értelmű ajánlatot nyújtson be az uradalomnak, mely szerint a város le fog mondani arról a 600 koronányi összegről, melyet Stummer báró uradalma fizet a városi szeméért, de ennek fejében süprés előtt öntöztesse fel az utcákat. Ime tehát! Az eddigi fejlemények beigazolják, hogy az utcázás öntözése, melyet lapunkban egy évvel ezelőtt hangoztattunk, s a mely nálunk éppen olyan nagy port vert föl, mint a milyen maga az utcázásprék szokott, nem volt részünkről elérhetetlen utopia, nem volt bakafantósokodás hanem csak a mélyen érzet szükség nyilvánítása. — Az értekezlet végül még kimondja, hogy egy két személerakodó helyet kell kijelölni a hova meghatározott időközönként házról-házra szemeteskoscsi hordja ki a szemetet.

Képviselőtestületi ülés. A nagytapolcsányi képviselő testület április 21-én délelőtt ülést tartott, melynek kizárólagos tárgya volt a körcsatorna létesítésének kérdése. A képviselőtestület megbizta az elöljáróságot, hogy a körcsatorna engedélyezése iránti kérvényt a meglevő összes kulturmérnöki munkálatokkal

ágynemük voltak csavarva: egy párna, egy ágylepedő, egy paplan, egy paplanlepedő és két ablakfüggöny.

Ez utóbbi nem volt ugyan ágynemű, de kintző fogfájásom közepette azt is annak néztem.

Dr. Kéjgáz inasa „kifogástalan“ udvariassággal fogadott.

— Miben lehetünk szolgálatára?

Csak úgy a fogaim közül sziszegtem:

— Fáj a fogam, szeretném egy kicsit kihuzatni.

— Parancsoljon helyet foglalni, a doktor urnál most többen vannak benn.

Leültem a szalonban s Lóczy „Kinai birodalmát“ kezdtem lapozni.

Valami zürzavaros hangkaosz, valami menaszériai gégetornászat kezdett feszélyezni. Előbb egy iszonyatos bömbölés hallatszott, majd egy még vadabb üvöltés, olyaténképen, mintha az előbbi egy nubiai illetőségű orosz lán másikat pedig egy ugyanottani lakos sakál produkálta volna.

Izgatottan ugrottam fel ültömből s a szolgálóhoz rohantam.

— Mi az, mi történik odabenn az Istenért! talán viviseccio?

harmadfokú bíróság megokolásában beigazolja látja a tény, hogy Jurenka mögött tulajdonképpen a „Miavszka Banka“ áll, mely főképpen az Amerikába való kivándorlást mozditja elő. Igazán sajnálandó, — mint azt egyik laptársunk megjegyzi — hogy törvényeink csak ilyen nyílt suttogásokkal a lelkiismeretlen egyéneket, akik, — hogy moeskos eredetű proviziókat zsebrerakhassák — egy perezig sem törvénznek a szegény tót népet nyugodt otthonukból kiesalogatni, hogy aztán ott távol a hazától, kietlen idegenben a legelképzhetetlen nyomor hekatombáivá avassák őket.

Gyermek színelőadás. A privigyei leányiskola tanítónői április 10-én színelőadást rendeztek növendékeikkel a „Casino“ termében, melynek tiszta jövedelmét a besztercze egyházmegyei tápintézet javára fordítják. Színterület: „Ne itéld az embert ruhájáról“ cz. vígjáték 12 szereplővel s „Árpádházi szt Erzsébet“ 5 felvonás színmű 32 szereplővel. Hogy ne vonzott volna nagy közönséget ez az előadás, mikor a hiu szülőknél olyan jól esik gyermekeik szereplése, melylyel annyi tapsot és dicséretet arattak! S hogy a hiuság annál nagyobb tápot nyerjen, a kis dilettánsok nevei ki voltak nyomatva a meghívókon. Ha hizelegni akarnánk a rendezőknek, ha figyelmen kívül hagynók híres pädagogusoknak a gyermek színelőadásokról mondott itéletét, égis kellene magasztalnunk őket a nagyszerű sikerre, melyet tanítványaikkal ez alkalommal arattak. Azonban tekintetbe vesszük az iskolai tulajdonképeni hivatását, a serdülő gyermekeket, kik amugy is tul vannak terhelve mindenféle feladványokkal, hogy az ilyen nyilvános szereplés, hónapokig tartó próbáival valóságos merénylet a gyermek testi épsége és kora ellen, ki kel tehát jelentenünk, hogy bármily nagyszerűnek tünik föl a káprázatos gyermek színelőadás a hiu szülők és laikusok előtt: nem iskolába való, már azért sem, mert — hál' Isten — attól a tanterv is megkiméli az iskolát, hogy színészeket és komédiásokat neveljen.

Halászati hír. Darányi földmívelésügyi miniszter ismét 40 ezer szívárvány pontyikrát ajándékozott az Oszlány járási Halászati társulatnak, hogy azokat a Nyitramelléki patakokba kihelyezze, mivel ezen pontyfaj tenyésztése szépen bevált, ugy hogy a mult évben elhelyezett ikrákból már 30 czentiméternyi hosszú példányokat halásztak ki.

vást jött felém, mint mikor a peczér a kutyát kerülgeti.

— Tessék a száját tágabba nyitni, tegeyen ugy mintha mosolyogna.

— No hallja Kéjgáz ur, ez már sok! A fogam fáj, s ön azt kívánja, hogy legyen nyugodt, tátsam ki a számat és ne harapjak. Mindezek felül még mosolyogjak is? Nem vagyok én a fotografusnál, hogy barátságos arczot vágjak! —

— Ne tessék türelmetlenkedni, mindjárt meg lesz.

Ahá, gondolám, most jön az öröm, most fogok vad kéjben türdeni. Még egy tapogatózás, egy még vadabb üvöltés s a fogam a kezemben volt.

Képzelnének önök húsz basszuskulcsbeli mely „A“-t, mely 150 légnyomás mellett vákuumban egy hanggá van töményítve, cseppfolyóssá sűrítve. Ilyen lehetett az én kiáltásom.

Pár pillanatig tartó aléltás után ujra tisztán láttam a helyzetet. Balkezemben tartottam néhai fogamat, jobb kezemmel a Kéjgáz

A mai cselédek Pereszlény községben Czondrák Ferencz gazda lovait kocsisa, a fölötti bosszujában, hogy gazdája fölmondta neki a szolgálatot, össze-vissza szurkálta. A csufossan eléktelenített lovakat le kellett bunnaközni.

Öngyilkos színész. Krassói Sándor baritonista, a ki nemrégiben a nagyapocsanói színpadon is játszott, a legutóbb Báródi Károly társulatával Vágújhelyen időzött. A tehetséges színész már hosszabb idő óta búskomorságba esett és minduntalan megnyilatkoztak magaviselésében azok a tünetek, a melyek ugyszólván előhírnökei egy katasztrófának. — De hisz nem is csoda, ha egy ember aki egész életében a szívével dolgozik, a ki minden nyomoruság daczára az ideálisát látja csak az emberekben, megundorodik az élettől, a mikor hirtelen kinyílnak a szemei és a valódi világításban látja meg az embert. Krassói, a ki száz és százszor játszotta meg a színpadon a halált, most megpróbálta egyszer komolyan is. Szíven lötte magát és szörnyet halt. A szerencsétlen színész árván maradt családja iránt általános a részvét.

Csarnok.

Éjjel a szerkesztőségben.

Magamba vagyok . . .
Éjjeli tizenkét óra.
Alig-alig ég már a gáz, abban az ósdi fémlámpában.

Almos vagyok.
Szeretnék lefeküdni, de még nem lehet.
Nincs készen a lap, pedig holnapután már meg kell jelennie.

Irnom kell tehát! . . .
Gondolkodom.

Istenem, annyi történik a nagy világban és azt mind le lehet írni . . .
Mennyi az anyag és mennyi téma!

És mégis most, nem jut eszembe semmi, de semmi!

Nézem az órát.
Félegy.

Reggelig dolgozzam? Hét órára már meg kell lenni valaminek.

Ah mit? Hát egyszer nem tudok írni, hát nem írok,

Lefekszem.
Eloltottam a lámpát, belebujtam a télikabátomban s ledőltem az ósdi, zöld pamlagra, a mely szerkesztőségünk legszebb butordarabja. Ah! ez a pamlag milyen régi, milyen rossz és mégis olyan édes!

Mennyit tudna az regélni!
Mert a szerkesztőségi szolgától kezdve, minden néven nevezendő bel-, kül-és tiszteltbeli munkatársunk hált már rajta. Most meg-

balkezével az én fejemet.

Kéjgáz dr. fölénnyel mosolygott le rám.
A tudomány diadala túlt orgiákat a szememben

— No lássa, ugy-e hogy nem fáj?
— Fáj, táj és fájni fog.

Kéjgáz dr. harapófogóستól egy kérdőjellel változott.

— Az egészséges fogamat tetszett kihuzni.

Mint egy rablógylkos rohant rám.

— Lehetetlen, hogy tévedtem volna.

Reznációval adám meg magamat sorsomnak. Sorsom pedig ujra kezébe vette a fogót. Ujabb kotorászás, ujabb kopoptatás, ujabb üvöltés és kirántott a — nyelvemből egy darabot.

Felugrottam. Szemem és nyelvem vérben forgott.

— Tisztelt kéjgáz úr, úgy látom ha önön mulnék, hidegvérrel rántaná ki nemesak valamennyi egészséges fogamat, hanem a nyelvemet, effülemet és talán a fejemet is. Isten önnel! Fogadja nagyrabecsülésem kifejezését s

tiszteelve érezheti magát. A főszerkesztő ur pihen rajta . . .

Emigy bölcsekedtem, miközben óram, tárczám mind a földre potyogott és én nagyot ásítva elaludtam.

Nesz.
Mindig nagyocb és nagyobb lesz.

Hang.
Fölnyitám szemeimet és gyufát keresek.

Ujból beszéd.
Nincs gyufa.

Zaj.
Edények és üvegek csörömpölése.

Oh jaj! csak most volna világosság?
Ujból pár szó.

„Tessék! Tessék!“
„De micsoda?“ kiáltok.

Nem felel és léptek hallatszanak. Borzalom.

Az ajtó csukódik.
Az illető elment.

Mi mindent rabolhatott el innét? — gondoltam. És ilyenkor nem lehet világosság. Ah, de ugysem látom meg. Visszafekszem. Nem lehet még két óra sem. Elaludtam.

Reggel 7 óra.
Felkelek.

Széjjel nézek.
Keresem az órámat.

Nincs.
Hát a tárczám?

Az sincs.
Töprengök, vajjon ki vihette el. Hiába gondolkodom.

Rejtély?
Oda ülök az íróasztal mellé.

Ma péntek van.
Holnapra kell lapnak is lenni.

És a tárczám is oda van. Elveszett.
De legalább megvan ez a tárcza.

Igaz, hogy nem ér annyit, mint az elveszett.

Vlassics Tibor.

Szerkesztői izenet.

Sch. J. Privigye. Művének tiszteletpéldányát köszönettel kézhez vettük. Ahhoz, hogy lapunk jelen számában megemlékezzünk róla, már kesőn kaptuk, mert a lap tartalmát nekünk már jóval előbb meg kell állapítanunk. Legföljebb néhány soros közleményt eszuztathatunk volna be, ámde mi kimerítően akarunk művéről megemlékezni s jövő számunkban ezt mindenesetre meg is tesszük. A küldött szakközlönyt aztán vissza fogjuk Önhöz zármaztatni. Üdvözllet!

Magamra rántottam ágyneműmet és elrohantam.

— De uram, de uram! — kiáltott utánam.

Odakint meghatva döltem a szolga karjaiba.

— Ugye, hogy nem fáj?
— Oh nem, sőt pokoli gyönyörűség volt.

Ezentúl a meddig a fogamban tart, minden héten eljövök kihuzatni egyet.

Odakaptam, hol fészkel a fog, iszonyu az, mi odanyilallott. Még egy ölelés, még egy parolázás az alvilág Cerberusával s én haza szaladtam.

Othton lefeküdni, az ágyneműmet felkötni és két éjen át kin és gyötrellem között vergődni egy pillanat műve volt nekem.

Egy foggal kevesebbel ugyan, de egy tapasztalattal többel rendelkezem most.

Többet nem huzatok fogat, inkább koresmai verekedésben üttem ki őket.

Az bizonyosan fájdalomnélkülbb lesz.

Festészeti műterem!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy Nagy-Tapolcsányban **Huszár utca 246.** számú Dr. Mika Hugó-féle házban

Festészeti műtermet nyitottam.

Műtermemben **arcképek** fénykép modell után készítenek.

Elvállalok **tájképek, oltárképek, szószékek és szobrok festését és újra festését, templomok és szobák** kifestését, valamint **freskók** készítése mindenféle kivitelben és stílusban rajzok és minták után.

Felvilágosítással és költségvetéssel mindenkor szívesen szolgálók.

A t. közönség becses megrendelését kérve, s magamat szíves pártfogásába ajánlva maradtam, kiváló tisztelettel

Hollay Ignác,
decorateur festő.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

Confectió,- valamint férfi- és női divatáru és fehérnemű raktáromat

tetemesen megnagyobbítottam és a legújabb divat szerint rendeztem be. Együttal felhívom a n. é. közönség figyelmét

mindennemű rövidáruimra

és különösen

Karlsbadi czipőraktáromra,

mely úgy minőség, valamint tetszetős forma tekintetében felülmulhatatlan.

Tisztelettel

BERNFELD ADOLF,
divatáru kereskedő.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

É l ő k e r i t é s

Gleditschia csemetek és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékelteik. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeték Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fényomatu **főárjegyzék ingyen és bérmentve** küldetük minden rendelési kötelezettség nélkül. Az **árjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri mely nincsen az a ház, vagy család a hol annak tartalmát hasznára ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit **nem akarnak**, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim: 19-20

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gábor, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

717/1902

Hirdetmény.

A prasiczi körjegyzőségbe osztott Nemecke, Podhrágy, Prasicz, Teszér Tor-domeszticz, Velusocz és Závada községekben szervezett nyári menedékházakhoz dadák kerestetnek.

Jelentkezhetni május hó 15-én a prasiczi körjegyzőnél, ki részletes felvilágosítással is szolgál.

Prasiczon 1902 évi április hó 24-án.

Klobusiczky Árpád
körjegyző

PLATZKO GYULA

könyvnyomdája

Nagy-Tapolcsny.

Ajánlja dusan berendezett

Könyvnyomdáját

hol izléses nyomtatványok, levélpapírok színes és fekete nyomással, borítékok, névjegyek gyorsan és izlésesen és a legjutányosabb árak mellett készíttetnek el.

Az összes 50,000 nyeresemény JEGYZÉKE.
A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona.
A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő.	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 ..	200000
2 ..	100000
1 ..	90000
1 ..	80000
1 ..	70000
2 ..	60000
1 ..	40000
5 ..	30000
1 ..	25000
7 ..	20000
8 ..	15000
81 ..	10000
67 ..	5000
8 ..	3000
482 ..	2000
763 ..	1000
1288 ..	500
90 ..	300
81700 ..	200
3900 ..	170
4900 ..	130
50 ..	100
3900 ..	80
3900 ..	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Hat millió koronánál többet nyertek nálunk nagybecsült vevőink.

Az egész világ legesélydúsabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy 50,000

PÉNZNYEREMÉNYNYEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000 koronát, egy hatalmas összeget sorolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet** alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt—75 vagyis 1.50 kor.
egy negyed (1/4) > 1.50 > 3.— >
egy fél (1/2) > 3.— > 6.— >
egy egész (1) > 6.— > 12.— >

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz be-
küldése ellenében küldjük szét. Hivatalos ter-
vezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk, azon-
nal de legkésőbb

f. évi május hó 5-ig
bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHZ
Budapest,

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték
üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték osztályai:

Főüzlet: VI., Teréz-körút 46/a.

Fiókok 1. Váci-körút 4.

2. Múzeum-körút 11.

3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sors-
jegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget...korona összegben { utánvételezni kérem } A nemtetsző
postautalvánnyal küldöm } törlendő.
mellékelem bankjegyekben (bélyegeken.)

Pontos
czi:

